

444. г.) Филиппинскы, купъ повече отъ хылядо острова прѣснжты при Кытайско море камъ С. на Молукскы, и подвластны по-многото на Испанско господарство. Десять до дванадесать отъ тѣхъ сж достойнозаблѣжителни за голѣминж-тж, и по-го-лѣми-ти ся наричать Манила или Лиосонъ и Минданао.

Манила, (народн. 2,300,000) ся отдѣля на два полуострова отъ единъ тѣсенъ проливъ, а единъ рядъ огнедышны планины провлачванъ прѣзь него надокарва често весьма страшны земетръсенія. Испанци-ти прѣсадиж тамъ всичкы-ты доброупотрѣбительны растенія на Европж, и направиж гл. г. на тамкашны-ты имъ села Манилж, голѣмъ, богатъ и тръговскый градъ (60—80 хыл. ж.) разложенъ възъ плавателнж рѣкж и близо до море-то. Голѣма страна на о-ва е населена отъ независимы народы, отъ които нѣкои сж най-звѣровити и до край диваци. Минданао е най-плодоносенъ о-въ (народ. 1,200,000) на който гл. г. имжтъ Испанци-ти Самбоангъ разложенъ камъ З. на о-ва; а Саланганъ е гл. г. на независимо царство. Единъ рядъ малкы острови съврѣзва Минданао съ Борнео; тыя ся наричать Сулуйскы о-ви, на които жителе-ти живѣжтъ отъ пиратство. Тѣхный Султанъ владѣе часть отъ Борнео и Палванъ, другъ голѣмъ о-въ отъ Филиппинскы, на който въ С. В. странж Испанци-ти имжтъ едно селце.

445. Всичкы-ти о-ви на Нотазіж сж населени собствено съ человекы отъ Малайско племя (182), съ Европейци засѣднжты по крайморія-та, и отъ Самородны живѣяны по срѣдж-тж. Малайци-ти ся виждатъ да происходятъ отъ Суматрж и Малакж, дѣто вѣрно да сж имали нѣкогаж голѣмо и силно царство, распрострѣно въ цѣлж Нотазіж, нареченж отъ тѣхъ и Малазія; тыя исповѣдватъ Моаметанскж вѣрж. Неж вѣрж въведохъ Аравитяне-ти около IV. и V. вѣкж като съставихж и много прѣселенія завладѣяны послѣ